I. választókörzet képviselőjelöltjei

A pártokkal kötött megállapodásunk értelmében elkezdjük a Csongrád megyei választókörzetek országgyűlési képviselőjelöltjeinek bemutatását. Természetesen összeállításunk nem lehet teljes, hiszen még a választás előtt harminc nappal is állíthatók jelöltek. Így a képviselőjelöltek hozzánk beérkezett önmaguk által írott – 30 sorban korlátozott –, bemutatkozó írásaikat közöljük fényképeikkel, ábécé-sorrendben. Egy-egy választókörzetben közel húsz jelöltről tudunk, így egy-egy körzet bemutatása is több napot vesz igénybe.

Annus József

Magyar Szocialista Párt

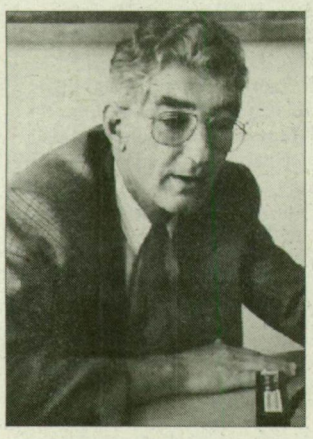

Tisztelt Választópolgár!

Püspöklelén (Maroslele) születtem, Szegeden lakom, *a Tiszatáj főszerkesztője vagyok.* Falusi tanítóként kezdtem, újságíró, író lettem. Prózaíró vagyok. Nyolc könyvem jelent meg. Közel negyedszázada dolgozom a Tiszatájnál. Volt 2–3 éves megszakításom, amiről az elmúlt rendszer politikája tehet. Feleségem pedagógus, két gyermekem már felnőtt.

Amikor 1989–90-ben úgy határoztam, hogy írói-irodalomszervezői munkám mellett az aktív politikai cselekvésben is szerepet vállalok, elsősorban természetesen *a magyar kultúra évezredes értékeinek őrzése és további gyarapítása* lebegett célként a szemem előtt. Igen, mert erős meggyőződésem volt (és marad mindörökké), hogy az Ady-álmodta „kulturális magyar" nélkül ez az ország soha nem tud felkapaszkodni a becsült európai népek családjába. *Tudás, műveltség nélkül nem építhető fel a modern Magyarország*, amelyre pedig mindannyian vágyunk.

Tapasztalatokban gazdagodva belátom, hogy nem elegendő társadalmi létünk egyetlen szeletére figyelnünk. Mert gazdasági életünk rendbetétele nélkül nem tudjuk támogatni sem a kultúrát, sem az oktatást, de nem tudjuk megállítani az elszegényedők további zuhanását sem. Gazdasági erősödésünket sem emelhetjük azonban ki egyetlen célként a többi gond közül, hiszen ez is számtalan más feltétel számbavételét kívánja. Vagyis: egy országnak is úgy kell fejlődnie, ahogyan az egészséges gyermeknek. Szépen, arányosan.

Mindehhez pedig *sok-sok türelemre és egymás iránti szolidaritásra lenne szükségünk.* Ne engedjük, hogy a gyűlölködés démona tovább rángasson bennünket a mélybe! Kiegyezni egymással, kiegyezni a szomszédokkal: *ezt várja tőlünk a sokat emlegetett Európa*, de erre van szükségünk nekünk magunknak is.

A választási küzdelmekben én ebben a szellemben kívánok részt venni. Szelíd szavakkal próbálom bizonyítani, hogy sokat szenvedett és jobb sorsra érdemes népünk immár nem gyűlölködni akar, hanem megnyugodni. Az ország függetlensége mellé emberi szabadságot és – végre – emberhez méltó létet kíván.

Bodor Tamás

Munkanélküliek, Csökkent Munkaképességűek és Létminimum Alatt Élők Pártja

Bodor Tamás vagyok. 1947. február 16-án születtem Szegeden. Iskolai tanulmányaimat Szegeden folytattam. 1965-ben érettségiztem a Radnóti Miklós Gimnázium humán tagozatán. 1973-ban elvégeztem a közgazdasági technikum kiegészítő tagozatát. 27 évig a KSZV-nél dolgoztam, mint könyvelő számviteli ovh. 1985 július óta 67 százalékos rokkantnyugdíjas vagyok.

Országgyűlési képviselőjelöltként indulok a májusi választásokon a Csm. 1. vk.-ben az MCSMLP színeiben és felkérésére. Képviselőként *harcolni kívánok a munkanélküliség ellen* itt, ill. a munkanélküliek számának csökkentéséért. Olyan kisegítő munkahelyeket szeretnék létrehozni, mely kisnyugdíjasokat és csökkent munkaképességűeket foglalkoztat. Legyen vége az állami vagyon herdálásának, mely következtében munkahelyek szűnnek meg. A rokkantak, betegek, többcsaládosok, kisnyugdíjasok szociális helyzetének javítását, életszínvonaluk növekedését szorgalmazom. Meg kívánom akadályozni az indokolatlan árváltozásokat. *Állítsuk meg a szegénységet,* a nyomorúságot, mely a bűnözés növekedéséhez vezet. Ehhez kérem a tisztelt választópolgárok támogatását és szavazatát.

Bozsóki Mátyás

Magyar Igazság és Élet Pártja

Bozsóki Mátyás születtem 1928. január 31-én Péterrévén földművelő családból. Édesanyám Mikustyák Rozália.

Elemi iskolát szülőfalumban, gimnáziumi tanulmányaimat Óbecsén végeztem.

1944-ben Szegeden maradtam, de az oroszok fogságába kerülve Baján a motoros pontonhíd műszaki feladatát láttam el. 1945 decemberben a hidat elvitték és én átkerültem a műszaki honvédséghez, ott különböző megbízásom volt. 1946-ban *szembe kerültem a párt és a hadsereg vezetésével,* mert tiltakoztam a különleges hatalommal felruházott ÁVH megszervezése ellen.

1947 márciusában leszereltek és munkanélküli lettem. Egy kertészetben kezdtem dolgozni, de azt elvették és így Deszkre mentem. Gazdálkodni akartam, de azt is elvették, így kerültem a termelőszövetkezetbe.

Közben végeztem a mezőgazdasági szakiskolában tanulmányaimat és a Szőregi Állami Gazdaság főállattenyésztője lettem. De a jugoszláv határ közelsége miatt itt nem lettem megbízható és Hódmezővásárhelyre helyeztek.

1953-ban enyhült a helyzet, kiléptem a gazdaságból és visszajöttem Szegedre lakni, itt az öthalmi üzemegység vezetője lettem.

Itt ért 1956. *Megválasztottak „Munkás Tanács" elnöknek és 1957-ben koholt vádak alapján elítéltek.* 20 hónapig voltam börtönben.

Három évig segédmunkát végeztem, majd visszakerültem a szakmába. Először a röszkei „Petőfi" szövetkezetbe, majd a szegedi „Haladásba", innen Dócra a „Virágzó" Tsz-be. Vándorolnom kellett mint politikai üldözöttnek.

Az volt a bűnöm, hogy *ellenéztem a termelőszövetkezetek oktalan egyesítési terveit,* mert a jól menőket megették a gyengék és a nemzeti jövedelmet erre pazarolták, ezért a megyei mérleghiányok mindig nőttek.

Ekkor kerültem az Állattenyésztési Felügyelőségre és nyugdíjazásomig ott dolgoztam, mint állami gazdasági felügyelő.

Semmilyen pártnak tagja nem voltam. 1989-ben megalakítottuk a megyei Politikai Foglyok Szövetségét, melynek alapító tagja, illetve azóta alelnöke vagyok. *Szeretnék valamit tenni egy igazi rendszerváltásért.*

1992-ben beléptem a Magyar Út Mozgalomba, majd 1993-ban az alakuló MIÉP-be. Segíteni szeretnék valamit és úgy gondolom *ez a párt tud majd a legtöbbet tenni a magyar jövőért.*

Dr. Gesztesi Ferenc

Munkáspárt

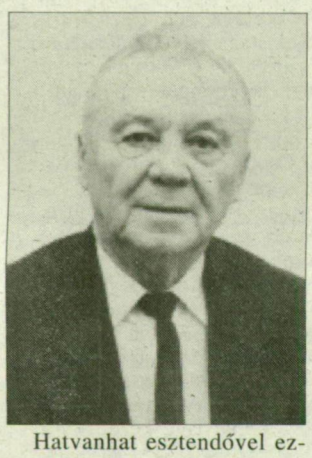

Hatvanhat esztendővel ezelőtt Makón, a szegénysoron, ahol napszámosok, kishagymások éltek, láttam meg a napvilágot. A szegény nép körében népszerű, érdekeiket képviselő, jó eszű Szabó János – János bácsi – vett pártfogásba és tanítgatott emberségre, tisztes életre. Meg arra, hogy mindenkinek jár(na) betevő falat, meg födél a feje fölé. A felszabadulás után fiatalon bekerültem a Makói Népújság (az akkori Csanád megye lapja volt) szerkesztőségébe. Itt olyan tanítómesterem volt, mint dr. Koncsek László, a több nyelven beszélő, nagy tudású főszerkesztő. A Makói Népújság megszüntével rövid ideig a Délmagyarország újságírójaként tevékenykedtem. 1949-től 1964-ig a néphadseregben szolgáltam. A katonai akadémia elvégzése után, 1962-ben a JATE Jogi Karán szereztem diplomát. Két és fél évig Makón, a szülővárosomban városi rendőrkapitány voltam. Ezt követően, 1967-től ügyvédi praxist folytatok. *1970-től, kereken 20 évig voltam a Csongrád Megyei Ügyvédi Kamara elnöke.* Az 1990-es rendszerváltozás az én meggyőződésemen alapvetően nem változtatott. Ezért is maradtam a Munkáspárt tagja és mint ahogyan 1990-ben, most is vállalom az 1. sz. választókerületben a képviselőjelöltséget. Egyetértve a Munkáspárt Csongrád megyei programjában foglaltakkal, vallom, *ma az a dolgunk, hogy felemeljük szavunkat a saját munkájukból élő, dolgozó emberek érdekeiért,* mert ők a tőkés rendszerváltás kárvallottjai. Óvni kívánjuk mindazt, ami az utóbbi 30–35 évben jó és értékes volt: a létbiztonságot, a dolgozók munkához juttatását, a mindenkinek biztosított oktatási és egészségügyi rendszert, a társadalmi nyugalmat, a békés külpolitikát. A mai vezetői elit társadalom – és gazdaságpolitikája mindezt végérvényesen veszélybe sodorja, az erőszakos privatizálás következtében a társadalom egyre nagyobb tömegeit taszítja a létminimum alá. Meggyőződésem, hogy csak olyan parlament képes az ország helyzetén jó irányban változtatni, amelyben jelentős számban foglalnak helyet a gazdasághoz értő, szociális érzékenységgel is rendelkező képviselők.

Jachinek Rudolf

Nemzeti Demokrata Szövetség

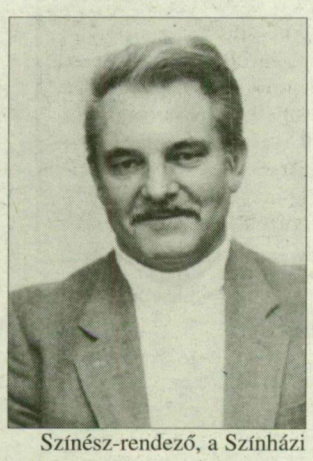

Színész-rendező, a Színházi Dolgozók Szakszervezete alelnöke, szb titkár vagyok

Az én „önéletem" ugyan olyan, mint ebben az országban a nagy többségé. Az éhezést pici gyermekként a háború végén és után ismertem meg, gyűjtöttem a vasat és a fémet, irtottam a gazt a sínek között, s első keresményemből Anyámnak akartam kombinét venni, mert láttam, hogy mint varrogatja a régieket. Együtt sírtunk aztán, amikor megláttuk, hogy ennyiből nem kerül...

Nagy élményem volt és maradt, amikor Apám első forintkeresményéből az Öcsém is és én is külön-külön vehettünk magunknak egy egész kenyeret – és meg is ehettük...

Hittan, úttörő, MHK, ministrálások, május elsejei felvonulások, repülőnapok, háztömbkörüli kerékpárversenyek és tanulás, és munka, és munka és egyre több munka, hiszen *fel kellett építeni romjaiból az országot,* aztán készülni kellett a kapitalizmus ellen, hogy erős bástya legyünk... aztán 56 után szinte újra kellett kezdeni és közben mindig tudni, hogy ez nem a szocializmus, hogy *az elvek és a gyakorlat között igen nagyok a különbségek* – és mégse menni külföldre, akkor se, amikor Kanadába hívják az embert állással várva, mert mi lenne, ha mindenki elmenne innen?...

Aztán az új gazdasági mechanizmus reményt csillantott meg, házak, lakások épültek százezerszám, háromévenként már lehetett külföldre is utazni... a bérünk elég nyomorúságos volt, sokan mondták, hogy csak „jelenléti díj", nagy része elment a sportpályákba, munkásszállókba, csónakházakba és még az ördög tudja mibe, most igen olcsón lehetett ezekhez hozzájutni – másoknak... a mi kárpótlásunk megint elmarad... bár igaz, lehet valakiket – milliókat – az életükért kárpótolni?

Én hiszem, hogy lehet. Csak nem szabad engedelmes birka módjára önként a vágóhídra menni, hanem *el kell menni megint szavazni, és valóban választani kell!*

Dr. Jójárt Ferenc

Agrárszövetség

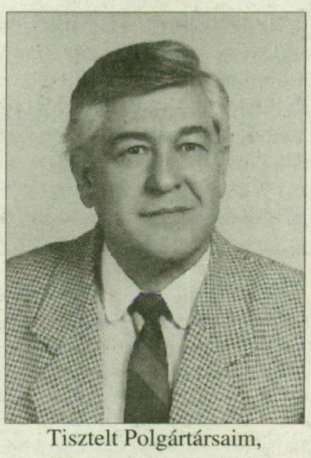

Tisztelt Polgártársaim, Hölgyeim és Uraim!

Engedjék meg, hogy a Csongrád megyei 1. sz. választókörzetben az Agrárszövetség színeiben induló képviselőjelöltként Önöknek bemutatkozzam.

Szegedi iparoscsaládból származom, 1935-ben születtem. Iskoláimat itt végeztem, 1962-ben a JATE Állam- és Jogtudományi Karán jogi doktorátust szereztem, ennek megfelelően *folyamatosan jogi munkakörökben dolgoztam.* Közel 25 éven keresztül a Délép Vállalatnál jogtanácsosi, jogi osztályvezetői munkakört láttam el, majd pedig 1990-től ügyvédként tevékenykedem. Újszegedi lakos vagyok. A mezőgazdasággal az iparon, közlebbről pedig az építőiparon keresztül kerültem kapcsolatba, ugyanis a különböző peres ügyek kapcsán betekintettem a mezőgazdaság hétköznapjaiba, de ezen túlmenően mezőgazdasági szövetkezetekben vállaltam jogi képviseletet, így jelenleg Balástyán, Kisteleken és Szegeden.

Munkám során *megismerkedtem a vidéken, falun, kisvárosban élő emberek ügyes-bajos dolgaival,* látom és tapasztalom a jogalkotás hiányosságait, aminek következtében akadozik a földtulajdon megszerzése, bizonytalanság mutatkozik a szövetkezeti üzletrészek területén, nehéz az újrakezdés a vállalkozást vállalónak, a régi vagy új szövetkezeti tagoknak, mert mindenkit sújt a tőkehiány, a magas kamat, a piachiány. Mint elsősorban gazdasági jogász, a parlamentbe történő bekerülés esetében a választókerületemet *a gazdasági és szociálpolitikai törvényalkotás terén kívánom képviselni,* hogy a gazdaság minél előbb talpra álljon, megszilárduljon, a nyugdíjak értékállósága biztosítva legyen, szaporodjanak az új munkahelyek, mert ez a párt, mint ahogy azt az Agrárszövetség elnöke kifejtette, nem csak „borban és búzában" kíván gondolkodni, hanem felvállalja a vidéken élők gondjait. Tekintettel arra, hogy a választókerületem a határt is érinti, ezért kiemelt fontosságúnak tartom annak megfelelő védelmét, a közrend és a közbiztonság fokozását.